

fo. C. LXIII.

discipuli tui: et cepisti tristari: tederet
 pauere et mestus esse Et assumpto petro
 et iacobo et iohanne dixisti eis. Tristis est
 anima mea usque ad mortem. Sustinete haec
 et vigilate: ut non intretis in temptationem Spiritus
 quod est promptus est caro autem infirma. Et pro-
 gressus pusillum positus genibus in terram
 precidens in faciem orans dixisti. Abi pater
 Si possibile est transeat a me calix iste.
 Non tamen quod humano affectu loquor: sed ma-
 gis quod tecum disposui in diuinitate fiat
 Et usque tertio ibas repetens eundem ser-
 monem: tunc factus in agonia plixius ora-
 bas: et factus est sudor tuus sicut gutte san-
 guinis decurrentis in terram. Sed statim
 ab angelo confortatus: quia unicuique filius a patre
 desolatus: et sic confortatus voluntarie
 ibas in locum quem sciebas cognitus
 esse traditori tuo. Propter hanc deuotam
 orationem tuam: et per trinam excitationem quam pie
 hortatus es discipulos tuos et vigilarerent
 et orarerent: et per magnam angustiam quam tunc

K 4